

בע"א (חדרה) 48579-12-13 - עקל אגbara נ' עירית חדרה

בע"א (חדרה) 48579-12-13 - עקל אגbara נ' עירית חדרה שלום חדרה

בע"א (חדרה) 48579-12-13

עקל אגbara

נ ג ד

עירית חדרה

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לעניינים מקומיים בחדרה

[06.02.2014]

כב' השופטת טל תדמור-זמיר

החלטה

בפני בקשה לביטול 7 דואות חניה: דוא"ח מס' 9640954 מיום 3.4.97; דוא"ח מס' 10347854 מיום 21.5.97; דוא"

מס' 10338061 מיום 21.5.97; דוא"ח מס' 12410452 מיום 25.8.97; דוא"ח מס' 14456453 מיום 23.1.98; דוא"

מס' 17443557 מיום 9.6.98 ודוא"ח מס' 18044156 מיום 18.11.98 (להלן: "הדו"חות") שנינו לבקשת בתחום

שיפוטה של המשיבה.

טענות הצדדים

ה המבקש טוען כי מעולם לא קיבל הדו"חות ואך ביום 25.8.13 נודע לו לראשונה אודותיהם, עת הגיעו לביתו מעקלים

וביקשו להוציא מיטלטין מדירתו. באותו נסיבות שילם המבקש למעקלים את סכום החוב בסך של 4,100 ₪ "תחת

מחאה", ועתה מבקש הוא להסביר הסכום לידי בשל התישנות העבריה.

המשיבה מסכימה ל לבטל 4 דואות - דוא"ח מס' 9640954; 10347854; 10338051; 12410452, שלא איתרה

את האישור על משלוח הודעות תשלום הקנס בגיןם.

בהתיחס לשלוות הדו"חות הנוגעים, טוענת המשיבה כי שלחה למבקש הודעות תשלום קנס בגין הדבר ראשון

במועד הקבוע בחוק (נספח ב' לתגובה) וכן יש לראות את המבקש כאילו הורשע ונגזר עליו הקנס, לאחר וחלפו

המועדים הקצובים בחוק להגשת בקשה להישפט וה המבקש לא העלה כל טעם לאיוח בהגשת בקשה.

המשיבה אף צרפה אישור מסירה אישית, מיום 3.6.09 (נספח ג') וטענה כי משכך, יש לדוחות את טענת התישנות

ה עבריה.

כן טוענת המשיבה כי אין בנסיבות המקירה ממשום נסיבות חריגות המצדיקות קיום דיון במעמד הצדדים ויש לדוחות את

הבקשה.

דין

לאחר שענייני בבקשתו ובתגובה לה סבורה אני כי, ככל שהדברים נוגעים לשלוות הדו"חות שהמשיבה לא הסכימה למחיקתם, דין הבקשה להידחות ואנמק.

שלוות הדו"חות הנוגעים ניתנו לבקשתו בשנת 1998 והמועד להישפט בגינם חלף זה מכבר.
סעיף 229 (2) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982 (להלן: "החסד" פ&טוטק); קובע כי במידה ולא הוגשה בקשה להישפט במועדים הקצובים בחוק וראו את הנאשם כמי שהורשע בבית המשפט ונוצר עליו הקנס הננקוב בהודעת תשלום הकנס.

עוין בנספחים א' וג' לתגובה מעלה כי המשיבה המציאה לבקשתו דרישת תשלום בגין הדו"חות במסירה אישית ביום 4.6.09.

סעיף 230 לחוק פ_{החסד} קובע כי "בית המשפט רשאי, לקיים את המשפט גם אם אותו אדם ביקש להישפט באיחור, וב בלבד שהתקיימו התנאים האמורים בסעיף 229(ה), בשינויים המחויבים, או מינימוקים מיוחדים אחרים שיפורט בהחלטתו". שבתי ועינתי בבקשתו המבוקש בסוטוי למצוא תשובה לשאלת מדוע ישב המבוקש בחיבור ידים מאז שנת 2009 לכל המאוחר, אולם לא מצאתי כל טעם או הסבר לשאלת האמורה. נשאלת השאלה מדוע לא פנה כבר אז לבית המשפט בבקשתות מתאימות?

באשר למועד הגשת בקשה להישפט,opic דברי כב' הש' ג'ובראן ברע"פ 11165/08 אריה שורי נ' עירית תל - אבב - אגף החניה (2.6.09):

"כפי שעדمد על כך בית המשפט לעניינים מקומיים, המבוקש לא השכיל להגיש את בקשתו להישפט במועדים שנקבעו לכך בחוק, ולא העלה נימוק כלשהו אשר הצדיק חריגה מהכלל ודין בטענותיו לגופן, לפי סעיף 230 לחוק סדר הדין הפלילי". (...). משפונה לבית המשפט שלוש שנים לאחר פקיעת המועד שנקבע לכך בחוק, ומשהפך פסק דיןו לחולות, לא מצאתי פגם בהחלטת בית המשפט לעניינים מקומיים, אשר אושרה על ידי בית המשפט המחויז, כי אין מקום לקבל את בקשתו להארכת מועד להגשת בקשה למתן רשות להישפט".

וכן דבריו ברע"פ 329/10 סדר ג' מ"י (27.1.10):

"עסוקין בעבירה מסווג "ברירת משפט". על כן יש להראות כי האיחור בהגשת הבקשה להישפט נובע מסיבות סבירות, שכן הנחתת היסוד של המחוקק בעבירות מסווג זה היא כי הנאשם כל אינו מעוניין להישפט בגין מעשיו. שונה מכך זה מקרה בו הנאשם זכות להישפט מלכתחילה, כברירת מחדל, ונינתן פסק דין בהיעדרו, שאנו אז ישנו מקום לשקלול ביתר שעת אם ישנו מקום לבטל את הרשותו (ראו [בע"פ 09/09 1260/1 סעид נ' מדינת ישראל](#) (לא פורסם, 2.6.2009)). לפי סעיף 230 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 בית המשפט רשאי, לפחות את המשפט גם אם הנאשם ביקש להישפט באיחור, ובלבך שקיים נימוקים מיהודיים שיפורטו בהחלטה. הדרישה לנימוקים מיהודיים אינה בגין סרchet עדף מילולי מיותר; היא באה להקנות להחלטה להתייר שפיטה באיחור, הצדקה מהותית. דרישת זו לנימוקים מיהודיים מצמצמת את שיקול דעת בית המשפט, וזאת על מנת לא לפגוע בתכליות המיהדות העומדות בנסיבות קיימות של סדר הדין המיהודיים בעבירות מסווג "ברירת משפט". אכן לכל אדם הזכות ליוםו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ומולה עומדים זכויות אוינטරיסים נגדים. מתן אפשרות במרקם מסוימים להרשיע אדם בהיעדרו או למנוע ממנו להישפט במרקם מסוימים משקפת את "האיון אותו קבע המחוקק בין זכותו של הנאשם לנוכחות במשפטו לבין הצורך בניהול יעיל של ההליך המשפטי" ([ע"פ 08/08 4808/4 מדינת ישראל נ' מנחם](#) (טרם פורסם, 6.1.2009)). כן ראו [ע"פ 08/08 4808/4 מדינת ישראל נ' מנחם](#) (6.1.09) שם שב בית המשפט העליון על ההלכה שנקבעה ברא"פ 9142/01 איטליה נ' מדינת ישראל, פ"ד נז (6) 793 בצייננו:

"נחוור, אפוא ונדרש כי בקשה לביטול פסק דין אין להגיש באופן סתמי ולא ביסוס הטענות המועלות בה. כפי שנקבע בעניין איטליה על המבקש להעלות בבקשתו לביטול פסק הדין את כל טענותיו, כולל אסמכתאות להן ותצהיר מטעמו התומר בבקשתו, ככל הנדרש. בית המשפט המעין בבקשת הביטול מוסמך לדוחתה על סמך האמור בה בלבד; אך יעשה בוודאי אם הטענות אינן מאומתות והבקשה אינה מוגלה עילה לביטול פסק הדין. בית המשפט מוסמך גם בבקשת את תגבות המדינה לבקשתה, אם ראה צורך בכך, ובנסיבות מתאימות וחריגות אף יזמן את הצדדים לדין בבקשתה אם יראה לנכון".

באשר לטענות המבקש לפיהן המשיבה לא נקטה בהליך לגבית החוב וכן טענות בהתייחס לגובה החוב, הרי שטענות אלה נוגעות להתיישנות הכנס ומשכך אינן במסגרת סמכותו העונינית של בית משפט זה (ראה לעניין זה [ע"פ 3482/99 אריה פסי נ' מדינת ישראל](#) (16.12.99)).

כי כך, ומשהמבקש לא הסביר השינוי בפנייתו לבית המשפט, אני דוחה הבקשה בהתייחס לדו"חות מס' 18044156 ו- 14456456 ו- 17443557.

באשר לדו"חות מס' 9640954; 10347854; 10338051 ו- 12410452 - לאור הסכמת המשיבה, אני מורה על ביטולם מחמת התישנות.

המשיבה תפעל להשבת הכספיים שנגבו בגין דו"חות אלו לידי המבקש.

المذكريات تمثیل ההחלטה לצדים.
ניתנה היום, ו' אדר תשע"ד, 06 פברואר 2014, בהעדר הצדדים.